

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5.

Fylke: Sør-Trøndelag.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Singsaas.

Emne: Vannbæring.

Bygdelag:

Oppskr. av: Chr. Løigaard.

Gard:

(adresse): Singsaas

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Oppskrifta er for det meste etter min egen erfaring, og i samraad med flere andre.

Før i tia bares alt vatn med „Vass-tree“ og to bøtter. Vasstreet var et tre gjort av bjørk, og var ca. 1.m. langt og hengslene var ca. 45 cm. lang med bærekroker. Vasstreet var en mere rett type som hvilte paa skraa over den ene skulder- „Aksla“, slik at en hadde den ene bøtta i en haand litt foran kroppen og den andre i den andre haand litt bakkenfor kroppen. Vasstreet er litt krummet nedad og ikke framover. Opprindelig minnes jeg og flere jevnaldrende, at det var vidjer i hengslene med en jernkrok, mens der senere er blitt hengsler av jern med jernkroker.

En bar vatn i trebøtter helt til omkring aar 1900, da kom sinkbøttene etterhvert i bruk, noen annen maate aa bære vatn paa kjennes ikke.

Vatne tømtes i en „Vass-saa“, som en hadde staande baade i stua og på/kjøkkendet i fjøset. I de senere aarrene ble gjort vass-stamper av kobber til bruk inne i stua, vel og merke de som hadde raad til dette. Kan bemerk es at kjøkkenet i den forstand som dette menes naa fortifantes neppe for 50 aar sea. Det var nok et lite tilbygg

,,Kove",men denne bruktes som sengkammers og oppevaring bøtter og kopper.

Vasstreet bruktes ogsaa til aa bære mjølka inn fra fjøser med. Naar en maatte bære vatnet riktig langveis, saa la en enten en barkvist eller saa en isbit oppe i bøtta, saa ikke vatnet skvatt ut i gjen.

Naar vatnet kom bort paa sitt vanlige stelle og en ~~gjør~~ maatte det mere langveis fra, var en nød til aa dra, ellers kjøre det i store vasskopper. Har aldri hørt at det er fraktet vatn paa ski.

Det var kona, barna og kvinnelige tjenere og mere sjeldent at mannen ellers mannlige tjenere bar vatnet. Ofte tok mannfolka vatnet til hesten i fjøset som kvinnfolka hadde baaret inn.

Det er flere bruk enda i Singsaas som bærer vatn, og det båres for det meste av kvinnfolka.

Fra gammel tid båres vatnet av kvinnfolka med vass-tree og trebøtter overalt i Singsaas, men 1810 aarene var en mann som mere framsynt enn de andre, som la en vannledning, ca 90 alen av borede trestokker fra oppkommet og til fjøset. Mannen, ~~1/4~~ Hans I. Digre, var ogsaa den første som bygde gjødselkjelder under fjøset sitt, og denne kjelder er framleis til. Digre ble i 1816 av „Det Kongelige Norske Videnskapers Selskab“ innstilt til premie paa 10 daler for sine betydelige arbeider.

Etterhvert ble flere og flere storbruk, som „La inn“ vatnet vei hjelp av trestokker, og det finnes i alifall framleis en slik leining liggende, og som har vært i bruk helt til naa, den var like god etter 90 aar.

Etter hvert ble lagt vannleininger av borede trestokker paa de større gaardbruk, men sjeldent hossmennene. Etter som vannleidningsstokkene raatnet, er disse byttet ut med galvannisert jernrør.

Smaabrukerne og de som har bare en stue har fort-
satt aa bære vatnet i bøtter, men det er etterhvert lagt
mere og mere vannledninger ogsaa hos disse, men desværre
ikke hos alle. Alle større gaardbruk har naa innlagt
vatn og ogsaa de større smaabruk og de fleste villaei-
ere.

Det finnes ogsaa de som har vatn innlagt til fjøset,
og ikke paa kjøkkenet, men dette blir fort vekke en for-
andring med.

I følge en statistikk optatt av forhenværende stor-
tingsmann Ingebrigt Huus, Singsaas, vinteren 1947, da
da det var stor vannmangel i Trøndelag, og dertil bar-
frost saa mange ledninger spekte vises, at av 317 bo-
steder, var det bare 275 som hadde innlagt trykkvatn.
Altsaa var da 42 bosteder som framleis manglet den
slags goder, og kan med det samme nevnes at av disse
275 var bare 55 ledninger som fungsjerte. At ledningene
ikke fungsjerte var ikke bare at det var vannmangel, men
at disse var lagt for grunne, saa tela nádde den.

Siden 1947 er nok mange som har lagt inn trykkvatn
men enda ikke alle. Naar legges ledninger baade til fjøs
og kjøkken.

I de siste aaret er mange som har dannet „vass-
lag“ og søker om statsbidrag, saa en vil haape at noen
er gaatt, saa har alle bosteder innen Singsaas sin vann-
ledning.

Det er i allfall ingen naa som maa kjøre vatn med
hest, men en og annen fortsetter inntil videre aa bære
vatn med vasstree.

Singsaas den 22-2-1951.